

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 8 ΤΗΛ. 301461 III ΙΔΡΥΤΗΣ: Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ III ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ III ΣΑΒΒΑΤΟ 9 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1938

ΕΦΗΜΕΡΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΜΙΛΕΙ

PUNCTUM CONTRA PUNCTUM
ΤΟ «ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ»

ΤΗΣ ΚΑΣ ΣΟΦΙΑΣ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

«Από ένα έκλεκτο διανοητή, που παρακολούθησε την πνευματική κίνηση του τόπου μας χωρίς όμως να γράφει, πήρα το παρακάτω γράμμα. Μ' έξουσιοδοτεί να το χρησιμοποιήσω όπως θα νόμιζα καλύτερα, ρητά όμως μ' αποκλείει να το δημοσιεύω με τ' όνομά του. Έπειδή από τη μια το περιοδικό μας δε δημοσιεύει παρά μονάχα ενυπόγραφα γράμματα, κι' από την άλλη το ζήτημα που θίγει είναι τόσο σημαντικό, αποφάσισα να το υποθετήσω κατά ένα πρόπο, με την υπογραφή μου. Ξέρω πως μπορεί να γεννηθεί ή υπόνοια, πως πρόκειται από τα συνηθισμένα τεχνάσματα των χρονογράφων και να μου καταλογισθεί η πατρότητά του. Δηλώνω, λοιπόν, πως κρατώ στη διάθεση των ενδιαφερομένων το πρωτότυπο.

«Για δεύτερη φορά έρχομαι να σας ενοχλήσω. Αίτια κι' αφορμή, ένα όποκοιρδιωτικό φαινόμενο: «Ο Ποιητής τσακνώνεται με τον Κοτσέλη» ο Σποπαλάς τα βάζει προσωπικά με τον Ποιήτη ή Μυριβήλη προσβάλλει το Σπανδωνίδη και θίγει — άρνητικά — το Σκαρίμπα ή Σκαρίμπα επιτίθεται του Μυριβήλη ή Σπανδωνίδη με τη σειρά του τα μέλεια του Μυριβήλη ή Σκαρίμπα του Ξερόπουλου ή Παράσχος κι' ο Μυλωνογιάννης τώρα τελευταία λογοφέρουν και σ' όλες αυτές τις έριδες χρησιμοποιούνται κάποτε και λέξεις και φράσεις βαρειές.

«Νομίζω πως δεν τόχουν το δικαίωμα αυτό. Γιατί πιστεύω ότι οι άναγνώστες των «Ν. Γ.» διαβάζοντας τα κομμάτια των συλλογικών της μεταπολεμικής γενιάς, δημιουργούν γύρω, από τόνους και την προσωπικότητά τους σύμβολα: Τούς θεωρούν πια — και πολύ σωστά και δικαία — διακρινόμενους, ήγέτες πνευματικούς, με πολιτισμό κι' ανώτερη ήθελω πείρα.

«Κι' όταν βλέπουν κι' ακούν τέτοια πράγματα, θα νομίζουν πως κι' αυτά είναι άριτες έριδες μορφωμένου ανθρώπου. Κ' είναι φυσικό, ανάλογα να διαμορφώσουν και ήθος και χαρακτήρη. Ποιόν άλλον θα πάρει ο κόσμος για μοντέλο;

«Δέ λέγω, θα υπάρχουν βέβαια διαφορές αντίληψεων και δεν είναι δυνατόν να λείψουν όσο θ' αληθεύει το: «μέτρον πάντων άνθρωπος».

«Διαφορές αντίληψεων, έπαυλαίμβανω, και μόνο μπορεί κανείς να παραδεχτεί. Κάθε άλλο μικρόψυχο και ταπεινό συναίσθημα δεν επιτρέπεται, φυσικά, να κατέχει έστω και την παραμικρότερη γωνία μέσ' στην ψυχή του διανοούμενου ανθρώπου, ούτε και ύποταξη δίνει ακόμα.

«Αν ή επίλυση των διαφορών μεταξύ των μη μορφωμένων δεν είναι έφικτό να χρησιμοποιήσει μεγάλη λεπτότητα στη φρασολογία, για τους ανθρώπους των γραμμάτων όμως συμβαίνει το αντίθετο. Οι πρώτοι δεν μπορούν να έκφραστούν και διαφορετικά. Μά οι δεύτεροι λέγονται και λογοτέχνες. Θά πει, πως έχουν την ευγένεια, με την τέχνη του λόγου και με τον πλούτο των γνώσεων να έκφραζονται με χίλιους δυό τρόπους.

«Και, δε γεννάται καμιά άμφισβητία, ότι κανείς δεν τους βάζει να διαλέξουν τον χειρότερο. Γιατί τότε έχουν αυτή την προτίμηση, ενώ τους δίνεται μίαν ευκαιρία να δείξουν, ακριβώς στις περιπτώσεις αυτές, τον πολιτισμό τους, την ανθρωπιά τους, την πραγματική πνευματική και ψυχική ανωτερότητά τους; Γιατί το κάθε ζήτημα και από το πιο άνοητο και του πλοίσου έννοια με να το μεταποιήσουμε

«Der Dichter spricht». Ο τίτλος αυτός μιας θείας μελωδίας του Σούμαν πραγματοποιείται αυτό τον καιρό. Μά ο Ποιητής μιλεί κάπως συχνά τώρα τελευταία. Και μάς φαίνεται πως μιλεί συχνά, έπειδή δεν μιλεί για τον εαυτό του. Αυτός ο άπροσπέλαστος Σικελιανός, κατεβαίνει πολύ κοντά μας, βγαίνει απ' τις ανεξερεύνητες νεφέλες του λόγου του που τον περιβάλλουν πάντα σαν προφητικοί άτμοι Πυθίας, πότε για να προλογίση ένα ρεσιτάλ άπαγγελίας, πότε για να ψάλλη διθύραμβους στο έργο μιας ξένης κυρίας, το έμπνευσμένο από την «Ελληνική άρχαιότητα». Ο ποιητής μιλεί.

Την τελευταία φορά στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, πριν από λίγες μέρες, μιλήσε σ' ευρύ κύκλο διανοουμένων και κυριών, για το έργο μιας άγνωστης στην Ελλάδα Γερμανίδας, της Κας Ίγκε Βέσφφαλ, συζύγου του γνωστού από τις τελευταίες του έκθέσεις ζωγράφου κ. Βέσφφαλ. Πόσο τυχερή, αλήθεια είναι ή κ. Ίγκε! Τό πρώτο της αυτό λυρικό όνειρό-δραμα ή δράμα—δέν ξέρει κανείς πως να το χαρακτηρίση, πάντως μου φαίνεται πως δέν

είναι δυνατό να παιχθή στο θέατρο—μόλις είδε το φώς στην Ελλάδα, υιοθετείται και μεταφράζεται από ένα Καζαντζά-

ν άπαγγέλλη με τέτοια έξαρση το έργο της κ. Ίγκε στη θαυμαστή δημιουργική μετάφραση του Καζαντζάκη, άναπολοδού-

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ

σμο του για τη δεκάτη Μούσα της Βεσφφαλίας. Φθάνει ως το σημείο να γονατίση στο έδαφος μπροστά της, αυτός, ο Όλυμπιος Σικελιανός! Η αυ

τόν στίχο του Σικελιανού που παρασταίνει την «Ελένη» «άνάμεσα στο θείο ζευγάρι των Διόσκουρων να κατεβαίνει απ' τις κορφές του Ταυέτου μέσα σε πέπλα άθανάτα». Οι Διόσκουροι της «Ελληνικής διανοήσεως» πραγματοποιούν τώρα στη δεκάτη δύναμη την προαιώνια Ελληνική ξενία. Θυσιάζουν άρες από τον πολύτιμο καιρό τους, θυσιάζουν κάθε έγωισμό τόσο δικαιολογημένο από μέρους τους, που τους κρατούσε ως τώρα άπεμονωμένους τον καθένα στη δική του κορυφή. Ο ένας μεταφράζει το έργο της, φωτίζοντας με τη φωτερή προβολή της ύψλης του διάνοιας και της μεγάλης ψυχής του κάθε σημείο. Ο άλλος το διαβάζει με τέτοια ευγλωττη πειθώ, ώστε φθάνει να μεταγγίσει και στους άκροατές του τον ά-

νοητικό ένθουσιασμό του για τη δεκάτη Μούσα της Βεσφφαλίας. Φθάνει ως το σημείο να γονατίση στο έδαφος μπροστά της, αυτός, ο Όλυμπιος Σικελιανός! Η αυ

σε υποκειμενικά επίπεδα — σε προσωπικές διενέξεις;

«Θάμουν πολύ ενοχλητικότερος άν έπέμενα περισσότερο στο κεφάλαιο αυτό. Θάταν όμως παράλειψη, ναμίζω, άν δέν άναφερόμουν και ένα τουλάχιστον περιστατικό, που θα μ' άπολυτρώσει και θα με εξαλαφρώσει από την ψυχική όδύνη, που δοκίμασα για να σημειώσω τα πιο πάνω. Έτσι θ' άποδείξω και με τον καλύτερο τρόπο, πως δέν είμαι συστηματικά γυναικίρης:

«Έχω ύπομνη μου τη σεμνή και τετραγώνη άπάντηση του Γερζάκη στον Ξερόπουλο, που δημοσιεύτηκε στα «Ν. Γ.» άριθ. 32 της 10—7—37. Ποιάς άνθρωπος μπορεί να μην ικανοποιηθεί από την πιστοσύνη και την άδρη έπιχειρηματολογία της; Και ποιάς πραγματικά μορφωμένος μπορεί να μη συγκινηθεί και να μην έκτιμήσει την εύσυνείδητη προσπάθεια του φωτισμένου συγγραφέα, να μάς παρουσιάσει με τόσο λεπτότητα, με τόσο διαύγεια, και με τόσο ανεξίτηλη γάρη την άντικειμενική όψη της διαφοράς τους;

«Η έπιτυχία της δημιουργίας μιας παράμοιας ψυχολογικής άτμόσφαιρας και ένός παράμοιου συναίσθηματος, νομίζω πως είναι ο καλύτερος ψυχικός κολλωτισμός κ' ή άποτελεσματικότερη σφρηλάτωση πραγματικής καλλιτεχνικής συνείδησης στη λογοτεχνία μας.

«Έτσι κ' ή νίκη στην οποιαδήποτε διαφορά είναι πανηγυρικήτερη, άπόλυτη. Κοντά στο κο-

νό, μένει ικανοποιημένος κι' ο νικημένος — άν υπάρχει γιατί ή τέχνη δικαιολογεί και την πλάνη άκείνου που βρίσκεται στη θέση του αντίδικου—νικημένου.

Και, μά που έκανα τόσο κατήχηση της καλωσύνης σας, έπιπρόθετα, παρακαλώ, να δικαιολογήσει κ' ή μετρούπητά μου, τους αίτιους για το σκόρωμα της έπιστολής μου αυτής:

«Προτιμούν τον τρόπο αυτόν ίσως για άν' άνάμουν τα αίματα!» Είναι γνωστόν ότι «ψοφάμε για παροξίνηση» και πεθάνουμε για καυγά όλοι — να σαργιανάμε, ένοηταί.— Και μόλις πάρομε την έφημερίδα ή το περιοδικό, υ' άνυπαμονήσια θα ποσοδιαβάσιουμε τη συνέγεια ή της... «μυσογονίας». Μά, αυτή ή ψυχολογία και των άναγνώστων, θα πρέπει να έξοκολογεί να διατηρείται και να καλλιεργείται μέγιστα για να δικαιώνεται;

«Πιστεύω πως το ήθικό κύρος που έξασκούν τα «Ν. Γ.» είναι ένας καλός παρόγων, που υπερίσκει να υιοθετηθεί καθόληλλη, για την περιορισμένη κάθε ύποβουσία. Πιστεύω όστόσο πως μπορεί κι' από τη στήλη σας την ίδιατερη να όργανωθεί μίαν έκστρατεία για τη θρασύτητα του κακού — άν υπάρχει».

Μέ φίλια

«Αθήνα 25—3—38
Νά προσθέσω στο παραπάνω νόμισμα κι' τις δικές μου αντίληψεις; Το βόσικω ποστίτδ, άν δνι, κ' έπικίνδυνο. Είναι τόσο πεστικά τα έπινεισάσά του, που δέν έπιθνώ να βρεθώ στη

μειοεκτική θέση των άγαπητών συνοδέλφων που άναφέρει. Ποιάς ξάφρει, άν δέ μ' έξαιρεί μόνο και μόνο, γιατί μ' άπαύθνε το γράμμα που μουστειλε το γράμμα. Κι' έγω να κάνω, είναι να έκμεταλλευτώ — δύσκολα θα μωρέσει κανείς να με κατηγόρησει γι' αυτό — την προνομιοχο αυτή θέση, που με δίνει ή περίπτωση.

Θάβελαι όμως να διατυπώσω και δημόσια ένα παράπονο, που έχω με τον εύγενικό διανοητή που μουστειλε το γράμμα. Κι' άλλοτε άσκολήθηκα από τη στήλη αυτή μαζί του, με τον ίδια τρόπο. «Ήθελα να του έλεγα πως ή μετροφοροσύνη είναι προτερήμα, ίσως ένα σημείο όμως μοναχά από εκεί που πέρα γίνεται έλάττωμα. Άσφαλώς είναι σηματοτικό σημά στα έκποσμήμια των έλλήνων που ζητούν να δούν άπωσιδήποτε τυπωμένο τ' όνομά τους, να υπάρχει κι' ένας που να μην το έπιθμεί καθόλου. Άποτελεί μά άραία έξαίρεση. Ομως υπάρχει και μά άλλη άποψη: Το καθήκον που έχει κάθε άληθινός διανοητής, να προσφέρει τη μεγάλη ή μικρή συμβολή του στο φτωχό πνευματικό τόπο μας. Ο έπιστολογράφος μου άς τ' άνομητρήσει αυτό κι' άς άποφασίσει. Πάντως του δηλώνω, πως οι στήλες του περιοδικού μας είναι στη διάθεσή του, και τον εύχαριστώ που μ' άπέλλαξε να γράφω το σημερινό μου «έφημερο».

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

3 Συνεχίζεται: —Ναι— ύστερα είχαμε ένα διευθυντή φυλακής...

...Και δεν μπορείτε να φανταστείτε πόσο καλό μου άρεσε στη φυλακή...

«Μιλώσαμε έτσι πολλές μέρες. Ήμαθα τ' όνομα του και το επάγγελμα του...»

Το ίδιο βράδυ με αφηγήθηκε με προσέχει όλη μου η ζωή...

«Ακούστε, αγαπητέ, πρέπει να πάτε να με δείξετε μιαν ύπαιθρο...»

—Και, φυσικά, ύστερα απ' τις δεκαπέντε μέρες...

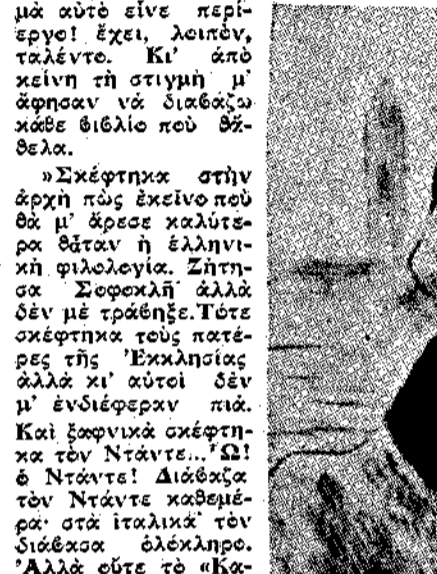
...Και τότε θα γίνω πάλι ο Β x σ 1 λ 1 α 5 τ 1 η 5 Ζ ω η σ 1 (The King of Life).

«Εκείνη την άνοιξη...»

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

Πορτραίτο του Ουάιλντ από τον Τουλους Λατρέρ.

ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΪΛΝΤ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΟΥ Ν. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΘΙΑΣΟΥ

ΤΟΥ Κ. ΓΙΩΡΓΟΥ ΘΕΟΤΟΚΑ

Για τη φιλική καταγωγή των μελών του θιάσου...

Η ηθοποιός Άννυ Κλάρκ στο ρόλο της Βασίλισσας Βικτόριας...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

Ποιήματα

ΧΑΡΑΜΑ

Κυνηγημένη ήρθες σ' αυτή...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

Στο βάθος του περιβολιού...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ 'ΚΑΤΑΡΑ ΤΗΣ ΑΠΑΡΝΗΜΕΝΗΣ...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

...Και τότε τον είδα με τον φίλο μου...

ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Είδιος απ' το Παρίσι: πώς στον κινηματογράφο...

ΤΟ ΘΕΩΤΗΣ

Κυρίες, δεσποινίδες μου και σεις όλες οι άλλες...

ΙΒΗΡΙΚΗ

Στήλη μακρυνή — αιμα και κανόνι —

Βιά και προσογή τη χαμένη γη...

4. ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΤΟΥ Κ. ΜΑΙΑ ΖΙΩΓΑΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ)

Σ' έναν τόσο βαθύ... (Text continues with a detailed analysis of the exhibition, discussing various artworks, their techniques, and the artist's style. It covers themes like the use of color, composition, and the relationship between the artist and the viewer. The text is dense and scholarly, typical of the journal's content.)

...Η Κοκκινοπούλη... (Continuation of the text from the left column, discussing specific artworks and the artist's approach to them.)

ΚΑΙΣΑΡ ΜΗΠΡΟΣΤΟ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ)

...Είδα στους πρόποδες των Ραγών... (Text continues with a narrative or critical piece related to the exhibition, possibly a review or a commentary on the works shown.)

Ο ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9)

...Αλλο γεγονός, θλιβερό από και ά... (Text continues with a critique of the provincial press, discussing its quality, content, and the role of the press in society.)

ΟΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΘΙΑΣΟΥ

...Είχε πιά κοινές την όρεξη να... (Text continues with a discussion on the English plays, their themes, and their reception in the region.)

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΡΧΙΑ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9)

...Καίτοι, πάντως, με τα Βιβλία συνόδους... (Text continues with a discussion on the Greek provinces, their administrative structure, and the role of the church.)

ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΤΟΥ ΖΥΛ ΡΟΜΑΙΝ

...Όλα του τα έργα, ακόμη κι έ... (Text continues with a portrait of the artist Zyl Romain, discussing his work, his style, and his contribution to the art world.)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΣΥΓΓΡΑΦΩΝ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΓΕΝΕΑΣ
ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΛΑΠΑΘΙΩΤΗΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12)
δεν έχει ήλεκτρικό... πού το θαμ...
...Και πρώτα - πρώτα, ποιός άσπα...
...Κανένα περισσότερο από δύο...
...Και ποιά βιβλία έχετε διαβά...
...Και μιά ερώτηση λίγο παρά...
...Μά η άπάντηση έρχεται κατα...
...Κανένα και ποιά. Δε κοιάωθ...
...Μά η άπάντηση έρχεται κατα...
...Κανένα και ποιά. Δε κοιάωθ...

ΤΟ ΘΕΛΙΟ

ΑΔΚ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ: «Η ή ε...
...Μά τότε, γιατί γράφετε ;
...Πώς βλέπετε πνευματικά κα...
...Προς το παρόν, όχι και τόσο...
...Τον παρνασάλ με μω πει κα...
...Μά η άπάντηση έρχεται κατα...
...Κανένα και ποιά. Δε κοιάωθ...
...Μά η άπάντηση έρχεται κατα...
...Κανένα και ποιά. Δε κοιάωθ...

«ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ»

ΓΡΑΒΕΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ &
ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ:
...Μία παράοψηση...
...Μία παράοψηση...
...Μία παράοψηση...
...Μία παράοψηση...
...Μία παράοψηση...
...Μία παράοψηση...
...Μία παράοψηση...
...Μία παράοψηση...
...Μία παράοψηση...
...Μία παράοψηση...

ΕΛΕΥΘΕΡΟΔΡΑΚΗΣ Π.Ε.

ΑΙΘΗΣΣ ΤΗΜΜΑ - ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦ. ΤΜ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
...ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΚΑΡΩΛΟΥ...
...ΜΑΚΡΟΧΟΡΟΣ...
...ΜΑΝΩΛΗΣ ΤΡΙΝΟΥ...
...ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΙΑΚΗΣ...
...ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ «ΝΕΑΣ ΔΡΟΜΟΤΑ...
...Ο ΖΩΔ. ΡΟΜΑΙΟΣ ΣΤΗΝ «ΑΘΗΝΑ»...
...Ο ΖΩΔ. ΡΟΜΑΙΟΣ ΣΤΗΝ «ΑΘΗΝΑ»...
...Ο ΖΩΔ. ΡΟΜΑΙΟΣ ΣΤΗΝ «ΑΘΗΝΑ»...
...Ο ΖΩΔ. ΡΟΜΑΙΟΣ ΣΤΗΝ «ΑΘΗΝΑ»...
...Ο ΖΩΔ. ΡΟΜΑΙΟΣ ΣΤΗΝ «ΑΘΗΝΑ»...

...Και ποιά βιβλία έχετε διαβά...
...Και μιά ερώτηση λίγο παρά...
...Μά η άπάντηση έρχεται κατα...
...Κανένα και ποιά. Δε κοιάωθ...
...Μά η άπάντηση έρχεται κατα...
...Κανένα και ποιά. Δε κοιάωθ...
...Μά η άπάντηση έρχεται κατα...
...Κανένα και ποιά. Δε κοιάωθ...
...Μά η άπάντηση έρχεται κατα...
...Κανένα και ποιά. Δε κοιάωθ...

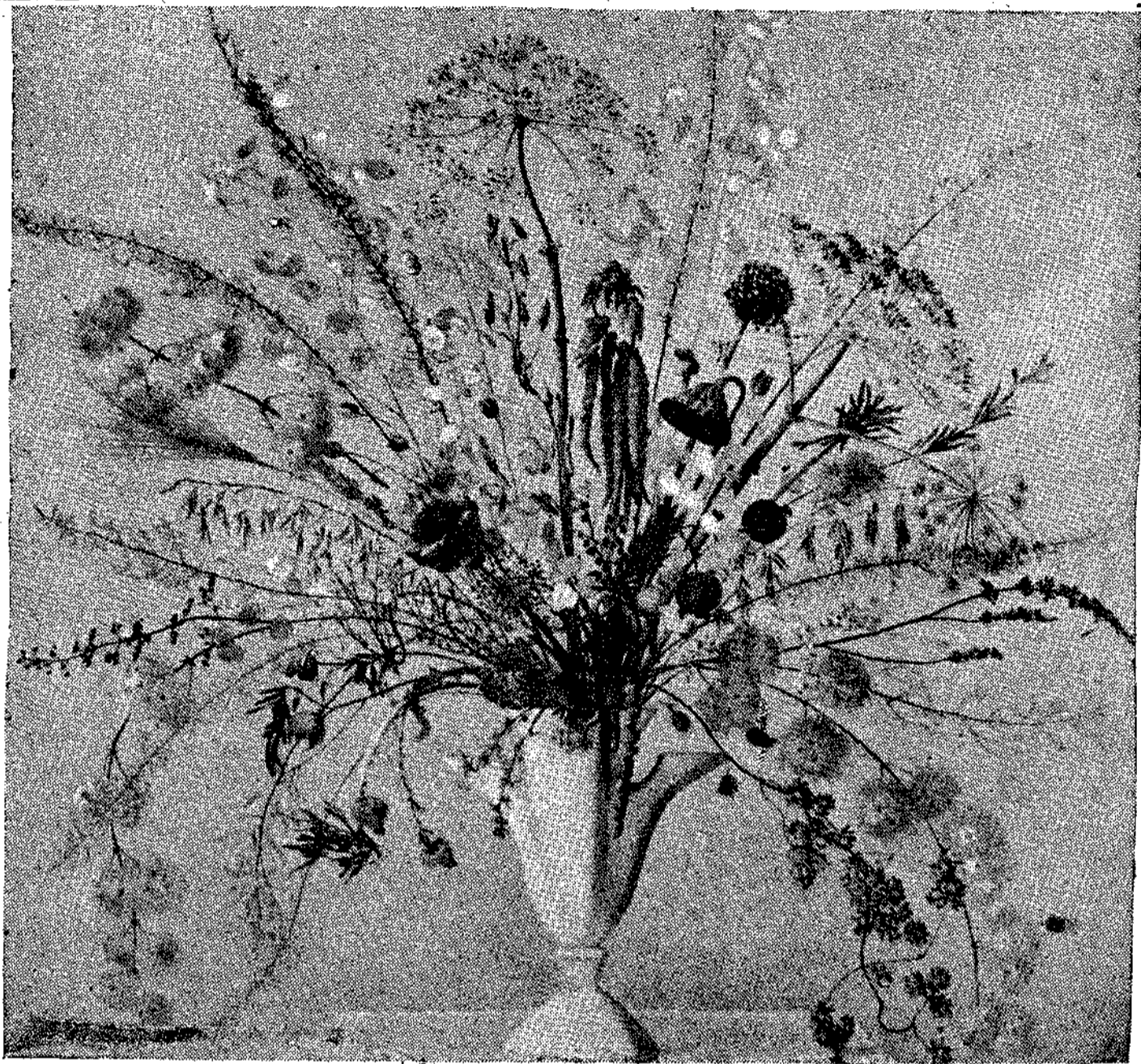
...Μα η άπάντηση έρχεται κατα...
...Κανένα και ποιά. Δε κοιάωθ...
...Μά η άπάντηση έρχεται κατα...
...Κανένα και ποιά. Δε κοιάωθ...
...Μά η άπάντηση έρχεται κατα...
...Κανένα και ποιά. Δε κοιάωθ...
...Μά η άπάντηση έρχεται κατα...
...Κανένα και ποιά. Δε κοιάωθ...
...Μά η άπάντηση έρχεται κατα...
...Κανένα και ποιά. Δε κοιάωθ...

...Μία παράοψηση...
...Μία παράοψηση...
...Μία παράοψηση...
...Μία παράοψηση...
...Μία παράοψηση...
...Μία παράοψηση...
...Μία παράοψηση...
...Μία παράοψηση...
...Μία παράοψηση...
...Μία παράοψηση...

...ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΚΑΡΩΛΟΥ...
...ΜΑΚΡΟΧΟΡΟΣ...
...ΜΑΝΩΛΗΣ ΤΡΙΝΟΥ...
...ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΙΑΚΗΣ...
...ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ «ΝΕΑΣ ΔΡΟΜΟΤΑ...
...Ο ΖΩΔ. ΡΟΜΑΙΟΣ ΣΤΗΝ «ΑΘΗΝΑ»...
...Ο ΖΩΔ. ΡΟΜΑΙΟΣ ΣΤΗΝ «ΑΘΗΝΑ»...
...Ο ΖΩΔ. ΡΟΜΑΙΟΣ ΣΤΗΝ «ΑΘΗΝΑ»...
...Ο ΖΩΔ. ΡΟΜΑΙΟΣ ΣΤΗΝ «ΑΘΗΝΑ»...
...Ο ΖΩΔ. ΡΟΜΑΙΟΣ ΣΤΗΝ «ΑΘΗΝΑ»...

BAZZOS BAPIKAS
K. Γ. KAPOTAKH
MEΛEΓH
...Το πρόβλημα του Κορωνα...
...Μά η άπάντηση έρχεται κατα...
...Κανένα και ποιά. Δε κοιάωθ...

ΕΛΕΥΘΕΡΟΔΡΑΚΗΣ Π.Ε.
ΑΙΘΗΣΣ ΤΗΜΜΑ - ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦ. ΤΜ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
...ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΚΑΡΩΛΟΥ...
...ΜΑΚΡΟΧΟΡΟΣ...
...ΜΑΝΩΛΗΣ ΤΡΙΝΟΥ...
...ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΙΑΚΗΣ...
...ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ «ΝΕΑΣ ΔΡΟΜΟΤΑ...
...Ο ΖΩΔ. ΡΟΜΑΙΟΣ ΣΤΗΝ «ΑΘΗΝΑ»...
...Ο ΖΩΔ. ΡΟΜΑΙΟΣ ΣΤΗΝ «ΑΘΗΝΑ»...
...Ο ΖΩΔ. ΡΟΜΑΙΟΣ ΣΤΗΝ «ΑΘΗΝΑ»...
...Ο ΖΩΔ. ΡΟΜΑΙΟΣ ΣΤΗΝ «ΑΘΗΝΑ»...

ΎΤΙΛΟΥΚ : «Νατίρ Μάρτα», που είναι διατεθειμένο τώρα στην 'Αγγλία στη γκαλερί Φόλντ 'Αρτ Σοκίτιν.

ΡΑΦΙΝΑΡΙΣΜΕΝΟΣ ΧΑΡΙΚΟΣ

Ο Ρένε τριμπλιόν στο άρθρο που δημοσιεύουμε σ' άλλη σελίδα του σημερινού φύλλου μας, χαρακτηρίζει τον Ζυλ Ραμουάν, τον Γάλλο συγγραφέα που βρίσκεται τώρα στην Ελλάδα, «έναν ραφινάρισμένο χαρικό». Πραγματικά, άφησε μία ανάλογη εντύπωση σ' όλους των γνώρισάν από κοντά, 'Απ' όλον τον άνθρωπο έκπληκτα ένα κάσθημα πρωτογονισμού κι' ύστερα, απήχηση της χαρικής καταγωγής του, που μόλις κρύβεται πίσω από τη συχνή ειρωνική σύσπωση του προσώπου του και το διαπεραστικό βλέμμα του. Ο Ιριδωτής του ούναμισμού, που στάθηκε πρόδρομος κοσμοπληρών κοινωνικών ρευμάτων, έχει μια από τις πιο παλιόμορφες δράσεις στις παγκόσμιες λογοτεχνικές οργανώσεις. Έτσι ο χαρικός που εκπαιτίσθηκε, νιώθει την ανάγκη να μη σταθεί ένας απομονωμένος διασημότης, μ' αντίθετα, με την κοινωνικότητα να φέρει σ' επαφή και καταστροφή τα πνευματικά ρεύματα των διάφορων λαών.

ΑΥΤΟΔΙΔΑΚΤΟΣ

Ο Τζέιμς Κόνιλερ, ο Ίρλανδός συγγραφέας που στο προηγούμενο φύλλο δημοσιεύσαμε το πραγματικά εξαιρετικό διήγημά του «Ζωντανό νερό», που τάση εντύπωση προκαλέσει στο άνοστοτικό κοινό μας, είναι, όπως γράφουμε, αυτόδιδάκτος. Φοίτησε μονάχα στο Δημοτικό σχολείο. Έπειτα έζησε τη ζωή της θάλασσας. Μετά έγινε σιδηροδρομικός υπάλληλος. Τι άλλο ήθελε; Είθε ένας μεγάλο πονόραμα του κόσμου μας. Γνώρισε πολλούς ανθρώπους και πράγματα. Αυτό, βέβαια, δεν αρκεί για να δημιουργηθεί ένας συγγραφέας. Αναρβύνηται είναι οι καυτικοί στον κόσμο κι' απειροί οι σιδηροδρομικοί υπάλληλοι, που, ετύχως, δεν έγιναν συγγραφείς. Όμως είναι άνομοι-

ΏΣΙ, θα έπουμε

οθήρητο, πώς μια τέτοια μεγάλη έπαρση με τη φύση και τα έργα της, ανιρριπίζει τη θεία φλόγα, σ' όποιον υπάρχει.

ΣΕ ΠΟΙΑ ΕΠΟΧΗ :

Στά φιλολογικά πορτραίτα που δημοσιεύουμε, μέσα στις άλλες έρωτήσεις υπάρχει κι' αυτή: «Σε ποιά εποχή της ανθρώπινης θα θέλατε να ζείτε;». Κι' όλοι σχεδόν απάντησαν πώς είναι εύχαρι-

στημένοι που ζούν στην εποχή μας, την γεμάτη ανησυχίες. Ίσως ήταν ενδιαφέρον ν' άκουσται μία ριζικά αντίθετη γνώμη. Προέρχεται από τον Γάλλο συγγραφέα Ζαν Γκονό, τον ιδεαλιστή και αισθηματικό, που η κριτική τον τοποθετεί σ' αξιόλογη θέση ανάμεσα στους μεταπολεμικούς συγγραφείς της Γαλλίας. Ζει αποτραβηγμένος σ' ένα ήσυχο χωριό της πατρίδας του. «Η σύγχρονη ζωή

με άφραξεί», είπε ο Γκονό. «Μου είναι αδύνατο να την περιγράψω. Είναι αρκετό το ότι είναι καλός υποχρεωμένος να την υποφέρει». «Θα ήθελα, προσθέτει, να δημιουργήσω έναν άλλο κόσμο: να ξαναφτιάξω τα βουνά, τα χιόνια, τους ποταμούς, τις πολιτείες και προπάντων τους ανθρώπους». Αποτέλεσμα του πάθου αυτού είναι το τελευταίο του μυθιστόρημα «Το τραγούδι του κόσμου», που

μεταφράστηκε κιόλας στα 'Αγγλικά. «Ένα λυρικό άριστούργημα» — το χαρακτήρισε ένας 'Αμερικανός κριτικός περσιότης.

ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ...

Η φρέντα λίγγιστρα, μία από τις πιο φημισμένες συγγραφείς της 'Αγγλίας, που τον περασμένο μήνα έδωσε στη δημοσιότητα το τελευταίο της βιβλίο, την «Ερβόμη 'Αδελφή», έχει εκτός από το συγγραφικό και πολλές άλλες ικανότητες. Είναι χειρουργός, δοντογυατρός, με θαυμάσια παιδεία, διευθύνει ένα ιδιόκτητο καιρόστημα μοντέρνων καλλιτεχνικών επίπλων, γυαλικών και ποικίλων παρτινών. Οι τοιχογραφίες της και τα διαφημιστικά της σχέδια είναι τόσο τέλεια, που θα συναντήσασκαίς αρκετά απ' αυτά στο «Μουσείο της Βικτόριας και του 'Αλβέρτου». Ταξίδεψε ακόμη στη Σουηδία και Νορβηγία για να φτιάξει «τουριστικές εικόνες» για λογαριασμό των χωρών αυτών. Κάποτε έκανε ένα ενδιαφέρον πείραμα για ν' αποδείξει ότι όλοι οι άνθρωποι, αν οδηγηθούν καλά, μπορούν να ζωγραφίσουν. Ανέλαβε τη διδασκαλία του σχεδιασματος σε μία τάξη παιδιών, που τότε εκείνη τη στιγμή δεν είχαν καμμία ιδέα ζωγραφικής. Η διδασκαλία, ύστερα από ένα εξάμηνο, παρουσίασε «κοσμοπληρικά» αποτελέσματα. Και κοντά σ' όλα αυτά, γράφει — και πώς γράφει! Οι 'Ελληνες λογοτέχνες — που άδιάκοπα παραπονούνται πώς η καθημερινή βιοπάλη δεν τους αφήνει καιρό για γράψιμο — ίσως θέταν καλό να... πρόσεχαν την πολύμορφη δράση της 'Αγγλίας συγγραφέας.

ΝΤΟΜΙΝΙΚ ΠΕ-ΥΡΟΝΕ : «Η παραλία του Βολλέρ-σέρ-Μάρτ.